

ΚΕΙΜΕΝΟ 44

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΤΥΡΑΝΝΩΝ

Haec est tyrannorum vita, in qua nulla fides, nulla caritas, nulla fiducia benevolentiae stabilis esse potest; tyrannis omnia semper suspecta atque sollicita sunt; nullus locus amicitiae eis est. Nescio enim quis possit diligere eum, quem metuat, aut eum, a quo se metui putet. Coluntur tamen simulatione dumtaxat ad tempus. Quodsi forte, ut fit plerumque, ceciderunt, tum intellegitur, quam fuerint inopes amicorum. Hoc est quod Tarquinius dixisse ferunt exultantem: "Tum intellexi, quos fidos amicos habuissem, quos infidos, cum iam neutris gratiam referre poteram".

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Τέτοια είναι η ζωή των τυράννων, στην οποία (:που σ' αυτήν) δεν μπορεί να υπάρξει καμιά εμπιστοσύνη, καμιά αγάπη, καμιά πίστη σε σταθερή φιλία: οι τύραννοι πάντα υποπτεύονται και ανησυχούν για όλα. Δεν έχει καμιά θέση η φιλία σ' αυτούς. Γιατί δε γνωρίζω ποιος μπορεί να αγαπά αυτόν, τον οποίο φοβάται, ή αυτόν, που νομίζει πως τον φοβάται. Στους τυράννους εντούτοις (οι άνθρωποι) δείχνουν υποκριτικό σεβασμό, τουλάχιστον για κάποιο χρονικό διάστημα. Αν όμως ίσως, όπως συμβαίνει συνήθως, χάσουν την εξουσία, τότε γίνεται κατανοητό πόσο τους έλειπαν οι φίλοι (:πόσο ήταν στερημένοι από φίλους). Αυτό είναι που λένε ότι είπε ο Ταρκύνιος, όταν ήταν εξόριστος: «Τότε (μόνο) κατάλαβα ποιους είχα αληθινούς (:πιστούς) φίλους και ποιους ψεύτικους, όταν δεν μπορούσα πια να ανταποδώσω τη χάρη ούτε στον ένα ούτε στον άλλο».

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ :

Α΄ ΚΛΙΣΗ

vita, ae =ζωή

fiducia, ae= πίστη

benevolentia, ae= ευμένεια, καλή θέληση (εδώ : **nulla fiducia benevolentiae stabilis**=καμιά πίστη σε σταθερή φιλία)

amicitia, ae =φιλία

gratia, ae =εύνοια, χάρη

Β΄ ΚΛΙΣΗ

tyrannus, i =τύραννος

***locus, -i** =τόπος, στον πληθ. **loci** (Α)=χωρία βιβλίου και **loca**(ΟΥΔ)=τόποι

amicus, i=φίλος

*Tarquinius, ii και -i, κλητ.-i=Ταρκύνιος

Γ' ΚΛΙΣΗ

caritas, tatis(Θ)=αγάπη, στοργή

simulatio, onis (Θ)=προσποίηση, υποκρισία (εδώ : **simulatione** =υποκριτικά

tempus, oris (ΟΥΔ)=χρόνος

Ε' ΚΛΙΣΗ

*fides, ei (Θ)=εμπιστοσύνη

ΕΠΙΘΕΤΑ :

stabilis, is, e =σταθερός, διαρκής (stabilior, stabilissimus)

omnis, is, e =όλος, πᾶς (δεν σχηματίζει παραθετικά)

suspectus, a, um =ύποπτος (μετοχή παρακειμένου του p. suspicio 3-15 =υποπτεύομαι, βλ. πιο πάνω στα ρήματα, σχηματίζει παραθετικά : suspectior, suspectissimus)

sollicitus, a, um =ανήσυχος (solicitor, sollicitissimus)

*inops (μονοκατάληκτο γ' κλ., γεν. πληθ. inopum)=αυτός που έχει έλλειψη από κάτι, στερημένος (αναπληρώνει τα παραθετικά του από το συνώνυμο επίθετο egens : egentior, egentissimus)

fidus, a, um =πιστός (fidior, fidissimus)

infidus, a, um =άπιστος, ψεύτικος (δεν σχηματίζει παραθετικά)

ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ :

hic, haec, hoc (δεικτ.)=αυτός

qui, quae, quod (αναφορική) =ο οποίος

nullus, -a, -um (αορ.επιθ./αντων.επίθετο) =κανένας

quis, quis, quid (ερωτημ)=ποιος;

ego(προσ)=εγώ

neuter, neutra, neutrum (αορ./αντωνυμικό επίθετο)= κανείς απ'τους δυο

ΡΗΜΑΤΑ :

*sum - fui - esse = είμαι

*possum - potui - posse = μπορώ

suspicio, suspexi, suspectum, suspicere 3-15 =υποπτεύομαι

nescio - nescivi (nescii) - nescitum - nescire 4= δεν ξέρω

diligo - dilexi - dilectum - diligere 3= αγαπώ

metuo - metui - metutum - metuere 2= φοβάμαι

puto, putavi, putatum, putare 1= νομίζω, θεωρώ

colo - colui - cultum - colere 3= καλλιεργώ, λατρεύω, κατοικώ

*fio- factus sum - fieri = γίνομαι.

cado - cecidi - casum - cadere 3= πέφτω

intellego (intelligo) - intellexi - intellectum – intellegere 3 = καταλαβαίνω

*dico - dixi - dictum - dicere 3= λέγω

*fero - tuli - latum - ferre = φέρω, αναφέρω

ex(s)ulo, ex(s)ulavi, ex(s)ulatum, ex(s)ulare 1=είμαι εξόριστος

habeo - habui - habitum - habere 2= έχω, θεωρώ

*refero - retuli (rettuli) - relatum - referre = παραδίδω, αναφέρω

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ :

semper =πάντα

dumtaxat =τουλάχιστον, μόνο

forte = ίσως

plerumque = συνήθως, ως επί το πλείστον

tum = τότε

quam (ερωτ.) = πόσο

iam = ήδη, πια

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ :

atque (συμπλ.) = και

enim (αιτιολ. παρατακτ.) = γιατί, βέβαια, γάρ, aut (διαζευκτ.) = ή, είτε

tamen (αντιθ.) = όμως

Quodsi (υποθ.) = αν όμως

ut (παραβολ.) = όπως

cum καθαρά χρονικός + οριστική = όταν

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ :

in + ΑΦ = σε (τόπου μεταφορικά : in qua = στην οποία)

a, ab + ΑΦ = από (ποιητικό αίτιο : a quo = από τον οποίο)

ad + ΑΙΤ = επί, για (χρόνου, χρονικής διάρκειας : ad tempus = επί, για κάποιο χρονικό διάστημα)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

▪ **Haec est tyrannorum vita : κύρια πρόταση κρίσεως**

est : ρ., **vita** : υποκείμενο του ρ., **Haec** : κατηγορούμενο στο υποκείμενο “haec”, **tyrannorum** : γενική υποκειμενική στο vita

▪ **in qua nulla fides, nulla caritas, nulla fiducia benevolentiae stabilis esse potest.**

Δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, προσδιοριστική στο vita. Εισάγεται με το εμπρόθετο αναφορικό in qua. Εκφέρεται με Οριστική Ενεστώτα, γιατί δηλώνει το πραγματικό στο παρόν.

potest : ρ., **fides, caritas, fiducia** : υποκείμενα του ρ. **potest** και του απαρεμφάτου **esse**, **esse** : τελικό απαρέμφατο, ως αντικείμενο του **potest** (ταυτοπροσωπία), **τα 3 nulla** : επιθετικοί προσδιορισμοί αντίστοιχα στα **fides, caritas, fiducia**, **benevolentiae** : γενική αντικειμενική στο **fiducia**, **stabilis** : επιθετικός προσδιορισμός στο **benevolentiae**, **in qua** : εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του τύπου (μεταφορικά) στο ρ.

▪ **tyrannis omnia semper suspecta atque sollicita sunt : κύρια πρόταση κρίσεως**

sunt : ρ., **omnia** : υποκείμενο του ρ., **suspecta (atque) sollicita** : κατηγορούμενα στο **omnia** (το **suspecta** επιθετική μετοχή), **tyrannis** : δοτική προσωπική αντιχαριστική (ή του κρίνοντος προσώπου) από το **sunt**, **semper** : επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρ.

▪ **nullus locus amicitiae eis est : κύρια πρόταση κρίσεως**

est : ρ., **locus** : υποκείμενο του ρ., **nullus** : επιθετικός προσδιορισμός στο **locus**, **amicitiae** : δοτική του σκοπού στο **locus**, **eis** : δοτική προσωπική κτητική από το **est**

▪ **Nescio enim : κύρια πρόταση κρίσεως**

Nescio : ρ., (**ego** : υποκείμενο του ρ.), αντικείμενο του ρ. είναι η πλάγια ερωτηματική πρόταση που ακολουθεί

▪ **quis possit diligere eum...aut eum**

Δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής αγνοίας. Εισάγεται με την ερωτηματική αντωνυμία **quis**. Λειτουργεί ως αντικείμενο του **Nescio**. Εκφέρεται με υποτακτική (όπως όλες οι πλάγιες ερωτηματικές προτάσεις), γιατί η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενό της, χρόνου Ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από ρ. αρκτικού χρόνου (**Nescio**) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

possit : ρ., **quis** : υποκείμενο του ρ. και του απαρεμφάτου “**diligere**”, **diligere** : τελικό απαρέμφατο, ως αντικείμενο του **possit** (ταυτοπροσωπία), **eum (aut) eum** : αντικείμενο του απαρεμφάτου “**diligere**”

▪ **quem metuat**

Δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, προσδιοριστική στο eum. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία quem. Εκφέρεται με Υποτακτική, γιατί λειτουργεί στα πλαίσια πλάγιου λόγου, χρόνου Ενεστώτα (metuat), γιατί εξαρτάται από ρ. αρκτικού χρόνου (το diligere θεωρείται αρκτικού χρόνου, γιατί εξαρτάται από το possit, που με τη σειρά του εξαρτάται από τον αρκτικό χρόνο Nescio) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

metuat : ρ., (is : υποκείμενο του ρ.), **quem** : αντικείμενο του ρ.

▪ **a quo se metui putet.**

Δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, προσδιοριστική στο eum. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία quem. Εκφέρεται με Υποτακτική, γιατί λειτουργεί στα πλαίσια πλάγιου λόγου, χρόνου Ενεστώτα (putet), γιατί εξαρτάται από ρ. αρκτικού χρόνου (το diligere θεωρείται αρκτικού χρόνου, γιατί εξαρτάται από το possit, που με τη σειρά του εξαρτάται από τον αρκτικό χρόνο Nescio) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

putet : ρ., (is : υποκείμενο του ρ.), **metui** : ειδικό απαρέμφατο, ως αντικείμενο του putet, **se** : υποκείμενο του metui (ταυτοπροσωπία, λατινισμός του ειδικού απαρεμφάτου), **a quo** : εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο metui

▪ **Coluntur tamen simulatione dumtaxat ad tempus** : κύρια πρόταση κρίσεως

Coluntur : ρ., (ei / tyranni : υποκείμενο του ρ.), **simulatione** : αφαιρετική (οργανική) του τρόπου στο ρ., **dumtaxat** : επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού στο ad tempus, **ad tempus** : εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρ.

▪ **Quodsi forte ceciderunt** : δευτερεύουσα υποθετική πρόταση, βλ. πιο κάτω για την ανάλυση του υποθετικού λόγου.

ceciderunt : ρ., (ei / tyranni : υποκείμενο του ρ.), **forte** : επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο ρ.

Η παραπάνω πρόταση και η επόμενη κύρια (tum intellegitur) σχηματίζουν υποθετικό λόγο. Η ανάλυσή του έχει ως εξής :

ΥΠΟΘΕΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

υπόθεση : **Quodsi ...ceciderunt** = Quodsi +οριστική παρακειμένου

απόδοση : **tum intellegitur** = οριστική ενεστώτα

Είδος : ανοιχτή υπόθεση (ο ενεστώτας **intellegitur** δηλώνει επανάληψη - ο παρακείμενος **ceciderunt** δηλώνει το προτερόχρονο)

▪ **ut fit plerumque**

Δευτερεύουσα απλή παραβολική πρόταση. Εισάγεται με τον παραβολικό σύνδεσμο ut. Εκφέρεται με Οριστική (fit), γιατί η σύγκριση αφορά δυο καταστάσεις που είναι (ή θεωρούνται ως) αντικειμενική πραγματικότητα, χρόνου Ενεστώτα, γιατί δηλώνει επανάληψη στο παρόν και στο μέλλον.

fit : ρ., (id : υποκείμενο του ρ.), **plerumque** : επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο fit

▪ **tum intellegitur** : κύρια πρόταση κρίσεως

intellegitur : ρ. απρόσωπο, ως υποκείμενο του ρ. λειτουργεί η επόμενη δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση, **tum** : επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρ.

▪ **quam fuerint inopes amicorum.**

Δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής αγνοίας. Εισάγεται με το ερωτηματικό επίρρημα quam. Λειτουργεί ως υποκείμενο του απροσώπου ρ. intellegitur. Εκφέρεται με υποτακτική (όπως όλες οι πλάγιες ερωτηματικές προτάσεις), γιατί η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενό της, χρόνου Παρακειμένου, γιατί εξαρτάται από ρ. αρκτικού χρόνου (intellegitur) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρόν.

fuerint : ρ., (ei / tyranni : υποκείμενο του ρ.), **inopes** : κατηγορούμενο στο υποκείμενο του ρ, **amicorum** : γενική συμπλήρωμα (αντικειμενική) στο inopes, **quam** : επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού στο ρ.

▪ **Hoc est** : κύρια πρόταση κρίσεως

est : ρ., **Hoc** : υποκείμενο του ρ. (ως κατηγορούμενο του υποκειμένου “hoc” στην περίπτωση αυτή εννοείται “id”) ή κατηγορούμενο του υποκειμένου (ως υποκείμενο του ρ. θεωρείται στην περίπτωση αυτή η δευτερεύουσα αναφορική πρόταση που ακολουθεί),

▪ **quod Tarquinius dixisse ferunt exulantem** :

Δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, προσδιοριστική στο εννοούμενο id (=κατηγορούμενο του hoc) ή υποκείμενο του est (το hoc κατηγορούμενο σε αυτή την περίπτωση). Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία quod. Εκφέρεται με Οριστική Ενεστώτα (ferunt), γιατί δηλώνει το πραγματικό στο παρόν.

ferunt : ρ., (**homines** : υποκείμενο του ρ.), **dixisse** : ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο του ferunt, ετεροπροσωπία, **Tarquinius** : υποκείμενο του dixisse, **quod** : αντικείμενο του dixisse, **exulantem** : χρονική μετοχή, συνημμένη στο Tarquinius, δηλώνει το σύγχρονο

▪ **Tum intellexi : κύρια πρόταση κρίσεως**

intellexi : ρ., (**ego** : υποκείμενο του ρ.), **Tum** : επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρ. intellexi

▪ **quos fidos amicos habuissem, / quos infidos.**

Δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής αγνοίας. Εισάγεται με την ερωτηματική αντωνυμία quos. Λειτουργεί ως αντικείμενο του intellexi. Εκφέρεται με υποτακτική (όπως όλες οι πλάγιες ερωτηματικές προτάσεις), γιατί η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενό της, χρόνου Υπερσυντελικού, γιατί εξαρτάται από ρ. ιστορικού χρόνου (intellexi) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

habuissem : ρ., (**ego** : υποκείμενο του ρ.), **quos** : αντικείμενο του ρ., **amicos** : κατηγορούμενο του αντικειμένου “quos”, **fidos** : επιθετικός προσδιορισμός στο amicos

▪ **quos infidos :**

Δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής αγνοίας. Εισάγεται με την ερωτηματική αντωνυμία quos. Λειτουργεί ως αντικείμενο του intellexi. Εκφέρεται με υποτακτική (όπως όλες οι πλάγιες ερωτηματικές προτάσεις), γιατί η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενό της, χρόνου Υπερσυντελικού, γιατί εξαρτάται από ρ. ιστορικού χρόνου (intellexi) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

(**habuissem** : ρ.), (**ego** : υποκείμενο του ρ.), **quos** : αντικείμενο του ρ., (**amicos** : κατηγορούμενο του αντικειμένου “quos”), **infidos**: επιθετικός προσδιορισμός στο εννοούμενο κατηγορούμενο amicos

▪ **cum iam neutris gratiam referre poteram.**

Δευτερεύουσα χρονική πρόταση, ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο intellexi. Εισάγεται με τον σύνδεσμο cum καθαρά χρονικό και εκφέρεται με Οριστική, γιατί η πράξη ενδιαφέρει μόνο από χρονική άποψη, (η Οριστική διατηρείται γιατί η πρόταση βρίσκεται εκτός του πλαγίου λόγου), χρόνου Παρατατικού, γιατί αναφέρεται στο παρελθόν.

poteram : ρήμα, (**ego** : υποκείμενο του ρήματος και του απαρεμφάτου referre), **referre** : τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο του ρήματος, ταυτοπροσωπία, **gratiam** : άμεσο αντικείμενο του referre, **neutris** : έμμεσο αντικείμενο του referre, **iam** : επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο poteram

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

1. **stabilis, omnia, suspecta, sollicita, inopes, exulantem, fidos, infidos** : να γραφούν οι αντίστοιχοι τύποι στα άλλα γένη
2. **stabilis, omnia, suspecta, sollicita, inopes, exulantem, fidos, infidos** : να γραφούν οι αντίστοιχοι τύποι στον άλλο αριθμό
3. **tyrannorum, vita, fides, caritas, fiducia, benevolentiae, stabilis, omnia, suspecta, sollicita, locus, amicitiae, simulatione, tempus, inopes, Tarquinius, exulantem, fidos, amicos, gratiam** : να κλιθούν
4. Να γίνει γραμματική αναγνώριση των τύπων των ακόλουθων αντωνυμιών : **haec, qua, nulla, nullus, eis, quis, eum, quem, quo, se, hoc, quod, quos (α'), neutris**
5. **haec, qua, nulla, nullus, eis, quis, eum, quem, quo, se, hoc, quod, quos (α'), neutris** : να γραφεί ο αντίστοιχος τύπος του άλλου αριθμού

6. **haec, qua, nulla, nullus, eis, quis, eum, quem, quo, hoc, quod, quos (α'), neutris** : να γραφεί ο αντίστοιχος τύπος στα άλλα γένη
7. **se** : να γραφεί ο αντίστοιχος τύπος στα άλλα πρόσωπα
haec, qua, nulla, nullus, eis, quis, quem, se, hoc, quod, neutris : να κλιθούν στο γένος ή (και) πρόσωπο που βρίσκονται
8. α) **quis** : να κλιθεί στο ουδέτερο γένος
β) **neutris** : να κλιθεί στο θηλυκό γένος
9. **stabilis, inopes, fidos, infidos** : να γραφεί ο αντίστοιχος τύπος στους άλλους βαθμούς
10. **stabilis, fidos, infidos** : να γραφούν σε όλους τους βαθμούς τα επιρρήματα που παράγονται από τα παραπάνω επίθετα
11. **est, esse, potest, sunt, nescio, possit, diligere, metuat, metui, putet, coluntur, fit, ceciderunt, intellegitur, fuerint, dixisse, ferunt, exultantem, intellexi, habuisssem, referre, poteram** : να αντικατασταθούν χρονικά οι τύποι (για τυχόν περιφραστικούς τύπους να ληφθεί υπόψη το γένος και ο αριθμός του υποκειμένου του ρήματος)
12. **est, potest, sunt, nescio, possit, metuat, putet, coluntur, fit, ceciderunt, intellegitur, fuerint, ferunt, intellexi, habuisssem, poteram** : να γραφεί το ίδιο πρόσωπο στον άλλο αριθμό
13. **est, esse, potest, suspecta, sunt, nescio, possit, diligere, metuat, metui, putet, coluntur, fit, ceciderunt, intellegitur, fuerint, dixisse, ferunt, exultantem, intellexi, habuisssem, referre, poteram** : να γραφεί ο αντίστοιχος τύπος της άλλης φωνής (για τυχόν περιφραστικούς τύπους να διατηρηθεί το γένος και ο αριθμός του υποκειμένου του ρήματος)
14. **possit, metuat, putet, fuerint, habuisssem** : να γραφεί ο αντίστοιχος τύπος της οριστικής
15. **est, potest, sunt, nescio, coluntur, fit, ceciderunt, intellegitur, ferunt, intellexi, poteram** : να γραφεί ο αντίστοιχος τύπος της υποτακτικής

ΜΑΘΗΜΑ 44

Ετυμολογικοί συσχετισμοί λατινικών λέξεων με λέξεις ελληνικές ή άλλων ευρωπαϊκών γλωσσών
est, esse, sunt - *ειμί*.

tyrannorum, tyrannis - *τύραννος*.

vita - *βίος* // βιταλισμός [*< γαλλ. vita-lisme*], βιταμίνη(*< γαλλ.*).

nulla, nullus - *νούλα* [*< ιταλ. nulla (= μηδενικό, χωρίς αξία)*].

fides, fiducia, fidos, in-fidos - *πειθώ, πείθω, πίστις, πιθανός* // (*αγγλ.*) *confidence* (= αυτοπεποίθηση).

caritas [*< carus (=αγαπητός)*] - (*γαλλ.*) *caritatif* (= φιλανθρωπικός).

bene-volentiae [*< bene - volo*] - *μπονα-μάς* [*< ιταλ. bona mano (= καλό χέρι)*], *μπουνάτσα* (*< βενετ.*) (= καλοκαιρία), *μπόνους* // *βούλομαι*· (*αγγλ.*) *volunteer* (= εθελοντής), (*γαλλ.*) *benevolat* (= εθελοντισμός).

stabilis - *ίστημι, στάση* // (*γαλλ.*) *stable* (= σταθερός), *stabilite* (= σταθερότητα).

potest, possit, poterant - [*< possum < potis (= δυνατός) + sum*] - *πόσις, δεσ-πότης* («κύριος σπιτιού»).

semper - (*ισπαν.*) *siempre* (= πάντα).

suspecta [*< suspicio < sub + specio*] - *σπέκουλα* (= κερδοσκοπία), *σπεκουλαδόρος, σπεκουλάρω* (*< ιταλ.*) // (*γαλλ.*) *suspecti* (= ύποπτος).

solli-cita [*< sollus (=όλος)+ cieo (= κινώ)*] - (*γαλλ.*), *solliciter* (= εκλιπαρώ), *in-citer* (= υποκινώ).

locus - (*γαλλ.*) *locale* (= τοπικός) // (*αγγλ.*) *location* (= τοποθεσία).

amicitiae, amicorum, amicos [*< amicus*] - *αμόρε* (*< ιταλ.*) // (*γαλλ.*) *amour* (= αγάπη), *ami* (= φίλος), *amical* (= φιλικός).

nescio [*< ne- + scio*] - (*γαλλ.*) *science* (= επιστήμη), *con-scient* (= ειδήμων).

di-ligere [*< di-ligo*] - *λέγω*.

putet - (*αγγλ.*) *dis-putation* (= συζήτηση, λογομαχία), *putative* (= υποτιθέμενος).

coluntur [*< colo*] - *κουλτούρα*.

simulatione [< simulo] - (αγγλ.) simulation (=προσποίηση)// (γαλλ.) similarite (= ομοιότητα).

tempus - τέμπο (< ιταλ) // (ισπαν.) tiempo (= χρόνος).

forte - φουρτούνα (< ιταλ.) // (γαλλ.) fortune (= τύχη).

fit - φύω, φύσις.

plerum-que- πίμπλημι / πληθύς πλήθος, πλημμύρα, πλήρης, πλησμονή. **ceciderunt** [< cado] - κάζο
[< ιταλ. caso (= συμβάν)].

intellegitur, intellexi - (γαλλ.) intelligent (= ευφυής).

Tarquinium -Ταρκύνιος.

dixisse [< dico] - δείκ-νυμι (= δείχνω) // (γαλλ.) dictionnaire (= λεξικό), dictee (= ορθογραφία, υπαγόρευση).

ferunt, re-ferre [< fero] - φέρω, διαφορά, φορέας, φορείο // (αγγλ.) transfer (= μεταφορά).

exulantem [< ex(s)ulo] - (γαλλ.) exil (= εξορία), exile (= εξόριστος).

habuissem - (γερμ.) haben (= έχω), (αγγλ.) have.

neutris [< neuter < ne- + uter] - ούδέτερος // (γαλλ.) neutre.

gratiam - (αγγλ.) gratefull (= ευγνώμων)// (γαλλ.) gratitude (= ευγνωμοσύνη).